

No. 11. }

November 1888.

{ 14de Aargang.

Kristus - Troen.

Vor Tro, den er vor Fortids Arv,
Den stander ei alene, —
En tusindaarig Eg, hvis Marv
End skyder friske Grene,
Den var min Fader Livsens Fjær,
I den jeg saa min Moder bær,
I Fædres Skygge voks jeg, —
Men ikke derfor tror jeg.

Med Verdens Visdom, fjern og nær,
Jeg mødtes efter Evne;
Dg Lidens travle Spottetvær
Har ogsaa sat mig Stevne.
Men Verdens Visdom var saa kold,
Dg al dens Bantro var saa gold;
Dens Trøstløshed erfor jeg, —
Dg ikke derfor tror jeg.

Men, da jeg laa i Synd og Stam
Dg fik mig selv i Tale,
Da har jeg klynget mig til Ham,
Som gik i Jordans Dale,
Dg intet Nafn var som hans,
Guds eget Væsens fulde Glands
Trods Korset og dets Smerter, —
Han fyldte mig mit Hjerte.

Dg da jeg saa i Verden ud
Dg pined luttet Laager,
Han lærte mig, der er en Gud,
Som over Mølmet vaager, —
Som styrer gjennem Røg og Brand
Sin Tugts, sin Naades Evlingspand
Mod Maalet i det Høie, —
Han salved mig mit Døie.

Dg da jeg tankeløs og tom
Rids med paa Døgnets Studer
Dg dansede med de andre om
De gyldne Verdensguder, —
Han rørte med sin Helligaand
Min orange Viljes svage Vaand,
Til Stav der blev af Sivet, —
Han gav min Vilje Livet.

At tjene Ham er idel Fred,
Endog ved Afgrundsranden.
Dg juist fordi saa vist jeg ved,
At han og ingen anden
Er Kjærligheds og Sandheds Sol
Dg har en en evig Kongestol, —
Derfor til Korset tror jeg, —
Derfor paa Kristus tror jeg.
Chr. Richardt.

Den lille Nordreng.

En virkelig Tildragelse.

(Slutning).

Fem Aar havde Kristoffer i Hr. Heines Hus arbejdet flittig og tro, fem Julefester havde han fabrikeret Mosbrands, Sivmarv-fugle og andre vakre Smaating for at glæde sin Herres og Nabolagets fattige Børn. — Om Sommeren havde han fyldt sit tyvende Aar og var nu en stor, kraftig og meget vakker Yngling.

Den hellige Juleaften 1752 stod han i sit lille Tagkammer og ordnede sine smaa Julegaver, da hans Herre kom ind til ham.

"Müller" — begyndte han med en Stemme, hvoraf man strax kunde høre, der stak noget under.

Kristoffer blev ganske forstræffet.

"Müller, han har nu tro og flittig tjent mig i 5 Aar, nu maa han bort."

Da forstrækkedes Kristoffer virkelig.

"Nu, det er ikke saa ilde ment, det var Urret, om jeg vilde beholde ham længere her. Jeg kan ikke give ham saa høi Løn, som han nu fortjener, og heller intet gjøre for hans Fremtid. Derfor har jeg faaet Løfte om en Kontorplads for ham hos hans Velgjører, den gamle Herre. Naar han bliver Bogholder i et saadant Hus, saa er hans Fremtid sikret."

Kristoffer var meget bevæget af Glæde og Taknemmelighed. At sidde bag Vin-duerne i det gamle Hus havde altid i Stilhed været hans Dnsfers Maal. Og nu — ja, Gud var dog over al Maade naadig.

Efter at han den følgende Dag havde fremstillet sig for sin nye Herre, skyndte han sig til sit Hjemsted, og Mølleren hørte længe den Aften de glade Lovsange lyde fra den lille Hytte.

Fra nu af var Kristoffer i sit Element, og, om han end ikke turde tale med, saa kunde han dog høre, høre om Sager, der satte ham i høieste Forundring og Begeistring. Hele Skibsladninger kom med Varer, der bleve bragte i Hus og solgte igjen fra Pakboderne. Handelen gik for det meste med Pennen.

Kristoffer gjorde de Sager, der bleve ham overdragne, saa fortræffelig, at den gamle Herre snart mærkede, hvilken Nands Børn han var, og altid gav ham vigtige Sager under Hænder. Foruden at han sad flittig bag sine Bøger, var han ogsaa besæden, venlig, stille og gudsfrygtig. Naar han sad alene paa Kontoret og havde en liden Fritid, istemmede han de skjønne Sange, han havde lært af sin Moder, og ofte, naar han saa op, saa han sin Herre staa bag Gitteret som Tilhører. En Gang traadte han hen til ham, klappede ham paa Skulderen og sagde: "Bliv ved dermed, en saadan Stemme er en Guds Gave."

Senere maatte han ogsaa holde sin gamle Herre med Selvfab i sin Fritid. Denne havde aldrig været gift og havde saa Venner og Paavørende. Tilslidst blev Kristoffer ham i alle Henseender saa uundværlig, at han neppe erholdt Tilladelse nogle faa Dage om Aaret at besøge sin egen Moder.

Saaledes forløb 6 Aar. Børgis vare begge døde, Strømpevæveren ogsaa, men Silbekonen var fremdeles rask og paa sin gamle Plads. Hendes største Fornøielse var at komme ind paa det gamle Kapitel med den unge Hr. Müller, at hun dog egentlig havde været Arvsag til hans Pylle; dersom hun ikke havde beundret hans Stemme, var han aldrig kommet til Byen.

I de sidste 6 Aar havde Kristoffer opsparret en liden Kapital og tænkte ofte paa, om der ikke skulde findes en for ham passende Forretning. Han havde stor Lyst til at blive selvstændig. Og hvorfor? Fordi han havde skjænket sit Hjerte til sin gamle Lærers yngste Datter.

Han havde haaret den lille Dorothea paa Armene, medens hun var Børn; nu, da hun var en voksen Jomfru, bar han hende i Hjertet. Dorothea holdt af ham, det vidste han, og hendes Fader blev, om muligt, endnu mere venlig mod ham for hver Dag.

Dog gik det ikke saa hurtigt med saadanne Sager den Gang som nutildags, og saa længe han ikke havde sin egen Forretning, vovede han ikke at forlove sig. Dog blev han og Dorothea hinanden tro i Kjærlighed.

Det var i Slutningen af November 1762. Regn og Vind brusede over Torvet, Boderne vaskede, og Himmelen var saa mørk, at Kristoffer neppe kunde se, hvad han skrev. Da blev der ringet heftig tre Gange, et Tegn, som kaldte Kristoffer til Herren. Han ilede op.

"Hvor meget Kaffe har De bestilt?" spurgte den gamle i stor Spending.

"500 Centner," svarede Kristoffer.

"Nei, 5000," var det korte Svar.

Kristoffer troede, han skulde falde om; det stod for ham som en Drom, at han virkelig kunde have skrevet et Nul for meget. "Hvad har jeg gjort?" udbrod han fortvivlet og bedækkede Ansigtet med Hænderne.

"Bliv ikke altfor bange," sagde hans Herre ventlig. "Gud har kun villet vise Dem, at, om De end er en god Regnemester, saa har De dog kunnet forregne Dem; mærk dette for hele Livet. Den trofaste Herre har dog denne Gang vendt alt til det bedste. Han har ved dette Nul gjort Dem til en rig Mand, thi Deres Spekulation — jeg siger "Deres", fordi jeg intet har havt dermed at gjøre — er falden heldig ud for Dem. Vor Hamburger-Forretningsven beundrer vor Spekulationsaand. Kaffeen er allerede stegen flere Daler i de saa Dage, siden Ordren indløb, og efter Udfigterne at domme vil den stige betydelig mere. De har i det mindste fortjent Deres 30,000 Daler, og nu, kjære Müller, min Plan, muligens at gjøre Dem til min Kompagnon til Nytaar, er nu en afgjort Sag. Vi vil bringe Vareballerne ned fra overste Stage, saa kan De og Deres Dorothea drage der ind."

Kristoffer kunde intet svare, han kunde knap fatte, hvad han havde hørt.

"Kjære Müller," sagde hans gamle Ven og saa alvorlig paa ham med de gode trofaste Dine, "lad Dem ikke overvælde af Lykken, nærmere befeet er det meget lidet. Jeg har været meget rig mit hele Liv, nu staar jeg paa Gravens Rand, med mig er det snart ude, og, naar jeg skuer tilbage, ser jeg, at Pengene har lidet hjulpet mig til Lykke og intet til Salighed. Bliver De end

velstaaende, saa glæd Dem, som de, der ikke glæde sig, og gjør Deres Hovedspekulation paa Himmelen."

Kristoffer aandede dybt ud, Taarerne styrte fra hans Dine. "Herren hjælpe mig dertil," sagde han sagte og rakte den gamle Haanden.

Herrea har hjulpet ham, det beviser alt, hvad man endnu ved om hans Liv. Han blev Skriftens Ord tro: "Soger først Guds Rige, saa skal alt andet tillægges eder."

Da den gamle Handelsherre for længst ikke var mere, opløstredes Huset og det agtede Firma under Kristoffers virksomme Ledelse til et større Sving i Forretningen, og hans Familie blomstredes ogsaa i elskelige og friske Børn. Men Kristine blev i sin Landsby; hun kunde ikke beslutte sig til at forlade sin lille Hytte; dog var hun meget i Byen. Hendes Stemme lod endnu frisk og fyldig, naar hun med sine Børnebørn sang de Sange, hun engang havde sunget med Kristoffer, og ikke blot den Gang, ogsaa nu sang han med, og især var Advents- og Juletiden en glad og festlig Tid.

Juleaften pleiede han at vandre alene eller ledsaget af sine Børn om i de trangeste, mest affides liggende Gader i den gamle By, og, hvor han saa Børn sidde bedrøvede i de mørke Stuer, kastede han Julegaver ind, og i sit Testamente bestemte han, at en Sum Penge aarlig skulde anvendes til Julegaver for fattige Børn. Saaledes naar den fattige Nordrengs Taknemmelighed lige til vor Tid.

Herren give alle Børn et saa fromt Sind, som Kristoffer havde, og give dem fromme Modre, der synge de deilige Julefalsmer med dem og berede Hjærterne til Herrens Modtagelse! Han give ogsaa Handelsherrene ei alene den Kredit, men ogsaa den Tro, som Kristoffer Müller havde, at de ikke over jordiske Beregninger og Binding glemme at beregne sine Sjæles Frelse og derved komme til at staa som Falkener for alle Herrers Herre!

Den unge Pige.

Skjønhed og Ustyld ere begge gode Guds Gaver. Skjønheden bor i Legemet; du har ikke selv givet dig den, og du kan ikke selv skaffe dig den, og blot nogle Aar endnu, saa er den borte. Ustyld derimod bor i Sindet og er en himmelsk Skikkelse, der — som Luther siger — frygter Gud, holder af at leve kyndt og ærbar i Tanker, Ord og Gjerninger, ikke tager nogen Forargelse, ikke kjender Verden og hverken ser tilhøre ell'r tilvænste.

Skjønhed og Ustyld ere som de to Staalere paa samme Vægt; lige saa høit som den ene stiger i eders Tanker, ligesaa dybt synker den

anden. Og det ved Smigrerne i Regelen, og derfor løfte de Vægtstaaen med Skjønheden i saa høit til Skyerne for eder, at den anden med Ustyldigheden i efterhaanden synker dybere og dybere. Nogle ville endog foregjøgle eder, at Kyndighed og Ærbarhed kun er Eventyr og Overtro. Sty den Mand, der gjør det! Selv om han var behængt med Perler og Guld, saa er han dog et Skarn. Han er en giftig Klapperslange og ikke den Høimodighed værd, at han er befriet for Klapperrangelen, saa Folk kunde advares, hvor han gik og stod.

(Efter Claudius).

Abraham vil ofre Isak.

(1 Mosf. 22).

Guds Engel raabte: "Abraham!
 Alt nok med Frygt og Fare!
 Du vilde, trods al Sorg og Skam,
 Din eneste ei spare.
 Men spar ham nu, den Ungersvend!
 Ja rør ham ei, du Herrens Ven!"
 Saa prøved Gud de fromme.

Saa prøved Gud i Himmerig
 Sin Ven, den sært udkaarne,
 For selv han vilde virkelig
 Opfre sin Enbaarne
 I Støvets Dragt, af Isaks Et
 For mange smaa til Børneret,
 Til Arv i Himmerige.

Grundtvig.

Ærlighed varer længst.

(Oversat fra Engelfst).

To Drengene kom tidlig om Morgenen tiltorvs, opstillede sine smaa Boder og satte sig for at tage vare paa sine Kunder. Den ene lille Bod var forsynet med Frugt og Grøntsager, den anden var fyldt med Muslinger og Fisk. Markedstimerne forløb, og begge de smaa Kjøbmænd saa med Glæde sit Dplag stadigt formindskes, medens en tilsvarende Mængde Mynt samlede sig i deres smaa Staaler. Den sidste Melon laa paa Henriks Bord, da der kom en Herre til og sagde: "Hvilken stor smuk Melon! Hvad forlanger du for den, min Dreng?"

"Melonen er den sidste, jeg har, Herre, og, skøndt den ser meget smuk ud, saa er der dog en daarlig Plet paa den," sagde Drengen og vendte den om.

"Saa det er der," sagde Manden, "ja, saa tror jeg ikke, jeg vil have den. Men," tilspøiede han og saa Drengen ind i hans skønne, aabne Ansigt, "er det synderlig forretningsmæssigt at udpege Manglerne ved din Frugt for Kunderne?"

"Det er bedre end at være uærlig, Herre," sagde Drengen bestebent.

"Du har Ret, min Gut, hold altid fast ved den Regel, saa vil du finde Velbehag hos Gud og Mennesker. Jeg skal nok huske din Butik til en anden Gang."

"Ere disse Muslinger friske?" fortsatte han, idet han vendte sig til Robert Wilsons Bod.

"Ja, Herre, friske fra imorges. Jeg fangede dem selv," var Svaret, og, da der var sluttet Handel, gik Herren bort.

"Henrik, hvilken Taabe du dog var, at vise Herren den Plet i Melonen; nu kan du for den Uærligheds Skyld tage den hjem med dig eller kaste den bort. Jeg var anderledes klog med mine Muslinger, jeg fangede igaar. Dem solgte jeg da til samme Pris, som jeg fik for de friske. Han vilde saamen ikke have efterseet Melonen, før han var gaaet herfra."

"Robert, jeg vilde ikke sige en Løgn eller snyde nogen, om jeg saa fik dobbelt

saa meget for det, som jeg denne Morgen har fortjent. Desuden vil jeg i Længden være bedst faren; thi jeg har vundet en Kunde, og du har tabt en."

Og det viste sig at være Tilfældet; thi Dagen derefter købte Herren næsten alle sine Frugter og Grøntsager af Henrik, men anvendte ikke en Dre mer ved hans Nabo's Bod. Saaledes forløb Sommeren. Herren, som mærkede, at han altid hos Henrik kunde saa gode Varer, fik Godhed for ham og talte stundom nogle Minutter med ham om hans Fremtids Udsigter. At blive Kjøbmand var Maalet for Henriks Forhaabninger, og, da Vinteren kom, besluttede Herren, som trængte til en paalidelig Dreng i sit Pakhus, sig til at give Henrik denne Plads. Stadigt og sikkert rykkede han op i sin Principals Tillid, indtil han, da han havde gennemgaaet forskellige underordnede Stillinger, tilsidst blev en anseet Deltager i Firmaet.

Om Udgifter.

(Efter Spurgeon).

Alt fortjene Penge er let i Sammenligning med at bruge dem vel. Folk blive ikke rige ved det, de saa, men ved det, de spare. Mange Mennesker, der have Penge, ere saa blottede for Klogt, som et Svin for Uld. Hvad deres Fædre skaffede tilveie ved Niven, kaste de bort med Skovlen.

Efter Gnieren kommer Udlandet. Folk sige ofte om denne, at hans gamle Fader var ingen Mands Ven uden sin egen, og nu er Sonnen ingen Mands Fiende uden sin egen. Sagen er, at den gamle Herre gik til Helvede ad den magre Vej, og nu har hans Søn bestemt sig til at gaa derhen ad den fede.

Liderne ere aldrig gode for doorne Forpødere, og, dersom de vare gode for disse, vilde de være daarlige for hele den øvrige Verden. Paa Grund af Forlystelser, Dovenskab og Spekulationer synes nutildags en Bogn med fire Heste for at være i daglig regelmæssig Fart til Fattighuset.

Kommer der nu en Smule Spil til at

den øvrige Vdselhed, smelte Pengene som en Snebold i en Døn. En ung Spiller er vis paa at blive en gammel Tigger.

Der gives flere Væser end dem med fire Ben. Dorste, dovne Døsmere sidde paa Albentken og bortstulle den Smule Forstand, de nogenstinde havde.

Nogle købe Ting, som de ikke trænge til, fordi de ere saa billige; lad mig fortælle dem, at, hvad man ikke behøver, er altid hele dets Pris for dyrt.

Pynt gjør et stort Gul i Fattigfolks Midler. En Smed gaar ikke med et hvidt Silkeforklæde. Giv mig en Kvinde i en net, takkelig Dragt, der er ren og sømmelig, og hun vil, hvad Skjønhed angaar, slaa alle de udmaiede unge Kofetter sønder og sammen. Har et Pigebarn faaet et Par Dalere tilovers, lad hende saa købe sig derfor et godt varmt Klædningsstykke til Vinteren, førend hun bliver fristet af den skinnende, men unyttige Stads. Kjøb, hvad der er godt for dig at gaa med, og, dersom det ikke er godt for andre Folk at se paa, lad dem saa luffe sine Dine.

Jeg formoder, vi finde alle, at Pengene gaa hurtigt nok. Men, naar alt kommer til alt, bleve de indrettede til at cirkulere, og der er ingen Nytte ved at stable dem op i Dyrger. Det er slemt at se vore Penge ligne et Lyende, der løber fra os i Utdie; men det er endnu værre at lade dem forblive hos os som vore Dvermænd.

Lader os derfor hverken være ødsle eller farrige! Lader os tjene Gud og Næsten med dem, førend vi maa gaa fra alt her og stilles frem for den Herres Domstol, som gav os alt, hvad vi her have!

Gaade.

Den rige mangler mig,
Den fattige har mig,
Øbelanden sparer paa mig,
Den gjerrige giver mig bort,
Jngen eftertragter mig,
Alle tage mig med i Graven.

Opløsning

paa Gaaden i No. 9:

R n a p p e n a a l.

Rigtig opløst af J. C. A. T., Bristol, Iowa.

Kvitteringer.

Til det nye Skolelærerfeminar i Sioux Falls:

Ved Past. B. Harstad, Lønbeindsamling: 1) i Bruslat Mgh., Norval Alfred D. Heston \$1.20; 2) i Gran Mgh., Amalia G. Harstad 0.70, Christine G. Harstad 0.70, Marie B. Harstad 1.31, Theodor B. Harstad 0.92, Georg B. Harstad 0.25; 3) i St. Olaf Mgh., Maria H. Olsen 0.67, Mrs. H. Haugen 0.56, Maria J. Olsen 1.33, Tina D. Strøm 1.24, Hanna D. Ybsie 2.48, Otto H. Strøm 1.18, Albert Olsen 0.74, Stephen Steensen 0.55, Anna Halvorsen 2.89. Tilf. \$16.72.

Ved Lærer W. D. Hals i Past. P. A. Dietrichsens Mgh., Bærum, af Georg Rosenbergs, Edoard Benson, Herman Olsen, Johan Benson, Benny Do., Martha og Emma Tellefsen, hver 10 Cts., af Albert Hansen, Martin Kristoffersen, Karl Jensen, Alfred Tellefsen, Rudolf Nilsen, Gabriel Tellefsen, Sofie Paulsen og Helene Kristoffersen, hver 5 Cts.; tilf. \$1.10.

Ved Past. L. A. Torgersen, Lønbeindsamling fra Silver Lake Mgh., Iowa, \$22.13, (ved Karine H. Numedahl 2.73, Henry J. Numedahl 0.73, Peder J. Næset 0.90, Jacob Torgersen 6.75, Johanne Buli 1.20, Ceidia Levorsen 1.10, Anne og Lovise Numedahl 3.62, Ole B. Høise 1.05, Berit M. Laubsrud 2.00, Marit M. Laubsrud 2.05). Do. fra Concordia Mgh., 23.73, (ved Karoline og Johanne Carelsen 1.75, Asfine G. Huse 1.17, Aseline L. Huse 0.79, Sofia L. Huse 0.84, Mathilde og Karoline Overdal 0.88, Johanne Haraldsen 0.66, Henriette Burtnefs 0.25, Bernhard og Julius Paulsen 2.05, Dina Dalseidet 2.80, Amalie og Milsine Amundsen 1.87, Gro og Teline Haraldsen 0.95, Ingrid Burtnefs 1.65, Anne Laubsverf 1.07, Thea Bilstad 1.25, Kari og Elisabeth Lødem 1.00, Dora Bilstad 1.05, Paul Paulsen 0.84, Nils, Hakon og Norman Storre 2.86); tilf. \$45.86.

Ved Past. H. D. Koesob, Lønbeindsamling af Skolebørn i Glenwood Menighed, Minn., 9.21, (ved Josefina Rigg 2.60, Gustav Wollan 2.33, Jakob Næsse 1.23, Dorthea Wollan 1.00, Oline Lie 0.77, Clarens Wollan 0.50, Berthe Wollan 0.44, Fredrikke Calmeyer

0.32), heraf fragaar for Money Order, Løn-der og Expres 1.28; Rest tilf. \$7.93.

Ved Past. N. D. Brandt, Lønbeind-samling af Børn i Deer Creek Mgh. af følgende: Karl Nilfen 5.04, Perry Grudem 2.00, Lucy Olsen 1.45, Eva Olsen 1.38, Henry Semmen 1.30, Rhode Hovey 0.94, Klara Børtnes 0.81; tilf. \$12.92.

Ved Past. M. Thorsen, fra Børnene i Herums Distrikt, Past. M. Thorsens Kald, ved Lærer D. Høhle, nemlig: Caryl A. Jensen og Anna C. Jensen, hver 0.05; Thor Halvorsen, Inga Jsaaksen, Martin Jsaaksen, Halvor E. Halvorsen, Marie Simonfen og Minnie Si-monsen, hver 0.10; Ingeborg Jsaaksen, Olga Jsaaksen, og Nora S. Herum, hver 0.25; Oscar Halvorsen 0.10, Svennung Halvorsen, Ida og Minnie Johnsen, hver 0.05; tilf. \$1.70.

Ved Past. Stub og Seehus, Lønbeind-samling i Big Canoe Menighed, Iowa. Samlerne er følgende Børn: Alfred Olsen 1.69, Marie Gulliksen 1.04, Tilla Lucaas 4.54, Alfred Larsen 2.39, Magdalena Jøssendal 1.29, Gurine Hoff 1.85, Jacob Leidal 2.30, Henrik Afre 1.24, Amanda Langeland 4.23, Johanne Jøssendal 1.16, Andreas Kjøme 2.32, Thea A. Kjøme 2.00, Gilbert A. Gjerd 2.57, Lovise Seim 1.76, Marie Paulsen 1.03, Emma Jose-fine Ræshheim 2.05; tilf. \$33.37.

Indsamlet i Watterloe Mgh.: Af Emilie Meier 1.03, Pernille Juelsen 1.84; tilf. \$2.87.

Ved Past. Th. Johnsen, Lønbeindsam-ling i Nicolle Mgh.: Ved Tilda Hansen 2.26, Lina Sophie Strand 2.65, Oliaana Larsen 0.59, tilf. \$5.50.

Do. i Norwegian Grove Mgh.: Ved Anne Nerison 1.89, Albert Nielsen 1.78, Julia Skaro 1.77, Josefina Foss 1.75, Gunnar Tor-gersen 1.45; tilf. \$8.64.

Ved Past. J. J. Welo: Lønbeindsamling ved Søndagsstolebørn i Trefolbigheds Mgh. i Danton, Dak., ved følgende Børn: Jørgine A. Pederson 1.76, Agnes Hage 1.20, Mamie Nyberg 1.00, Marie Lee 1.10, Janna Jullestad 1.75, Leonora Welo 1.69, Louise Jverson 0.50, Alma Welo 2.55, Minnie Olson 0.85, Frithjof Nyberg 0.69, Sigwart E. Sampson 0.60, Monrad S. Dahl 0.35, Oscar Welo 0.80, Martin Welo 1.21, N. N. for Lønbeind, Baand, Fragt & Bexelgebyr 1.10; tilf. \$17.06.

Ved Past. E. P. Jensen: Fra Riceford Mgh., indsamlet ved John Johnsen 1.25, Chris-toffer Eriksen 1.05, Martin E. Storlie 1.94, George D. Wiger 1.36, Hilda Jensen 2.26, Maria Haugen 0.95, Ingeborg P. Dns-gaard 3.45, Mathilde Karelsbraaten 1.12; tilf. \$13.38.

Ved Past. Stub og Seehus: Fortsat-telse af Lønbeindsamling i Big Canoe Mgh., ved Nils Aare 1.85, John N. Kjøme 1.34, Torand Traaen 1.55, Sevald Lvre 1.35, Henry Nygh 1.39; Do. fra Waterloo Menigh.: Ved Ole Morken 1.43; tilf. \$9.91.

Ved Past. N. D. Brandt, Lønbeind-samling af følgende Børn, Imanuel's Mgh., Minn.: Ved Jens Jverson 1.65, Barbra Doure 1.75; Porter Mgh.: Helge Romeland 2.58; Leganger Mgh., Dak.: August D. Halvorsen 1.47, Kristian Fjerstad 0.85; tilf. \$8.30.

Ved Past. A. Turmo, Lønbeindsamling ved Johan A. Velre 1.41, Gusta J. Klungnes 2.15, Emma Jngelsen 2.52, Tilda Julsen 1.92, Gjem Bjert 2.89, Anton J. Sæter 1.81, He-lene A. Størland 1.02, Olaf Rønning 0.41, Emma G. Haugstvedt 2.96, Helga D. Jordal 2.79, Julie M. Jacobsen 0.58, Dorthea Da-nielsens 2.45 — 22.82; Djer 18.30; tilf. \$41.12. Sum: \$226.38.

Børne-Bidrag til det nye theol. Seminar i Minneapolis.

Ved Past. P. H. Dahl, maanedlig Bi-drag fra Birgitte Johnsen 50 Cts., Do. fra Anne, Iver og Martha Olsen \$1.00.

Fra Børnene Gunda, Mabel og Gustav Benson i La Crosse, Wis., hver 25 Cts.; tilf. 75 Cts. Sum: \$1.75.

G. D. Rustad.

"Børneblad"s Adresse bliver herefter:

J. B. Frich,
Parke,
Hennepin Co.,
Minn.

"Børneblad", 14de Aargang.

Bladet leveres til følgende nedsatte Pris:

- 1) Enkelte Expl. for 30 Cts. pr. Exempl.
- 2) Agenter, der selv holde Navneliste og indstaa for Bladets Betaling, faa Bladet i Pakker paa 5—25 Expl. for 25 Cts. pr. Expl.

—	25—100	—	20	—	—
—	—	—	10	—	—
—	—	—	—	—	—

Adresse: Prof. J. B. Frich,
Parke, Hennepin Co., Minn.

Entered at the post office La Crosse, Wis., as second-class matter.

"Fædrl. og Emigr." Trykkeri, La Crosse, Wis.